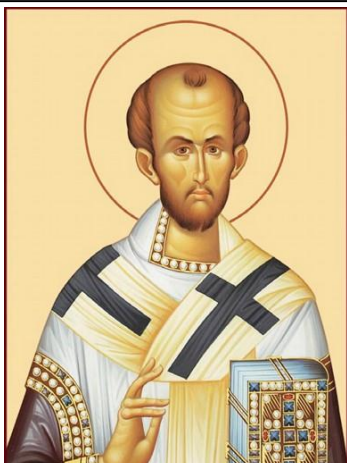

DESPRE ȚINEREA DE MÂNIE ȘI DESPRE MÂNIE

Sf. Ioan Gură de Aur,
icoană

Voind eu să vorbesc despre dragostea voastră fraților, pentru blândețe și nemâniere, oare pe care om drept am aduce la mijloc în loc de pildă?

Noi nu vom aduce pe altul decât pe cel ce a luat mărturie de sus de la Dumnezeu, de vreme ce de acest sfânt se minuna Dumnezeu și zicea: “Aflat-am pe David sluga Mea, feciorul lui Iesei, bărbat după inima mea”.

Saul împăratul evreilor îl pizmuia și avea asupra lui David vrajbă și vroia să-l omoare, pentru că i-a făcut el lui Saul mare bine cu aceea minunată biruință a lui Goliat, care distrugea oastea lui Saul, iar pentru binele ce-i făcuse pentru izbăvirea și mântuirea lui și a poporului evreiesc el îl alunga și odată la un praznic a zis către slujitorii lui, “oare unde va fi feciorul lui Iesei”? gândind că va ocări strălucirea lui David cu defăimarea neamului, iar vestitul David a găsit pe vrăjmașul său Saul dormind într-o peșteră, el n-a vrut să-l ocărăscă și să-i zică

feciorul lui Chiș că așa o chema pe mama sa Kisa și i-a zis numele cinstit, adică “nu voi ridica mâna mea asupra unsului Domnului”, atâta a fost de curat dreptul acesta de mânie și de vrajbă, îi zice lui Saul că este om bun al lui Dumnezeu care i-a făcut de multe ori strâmbătăți și cu sete dorea să-i bea sângele lui pentru care era vrednic morții ca un om nemulțumitor, pe care îl află David într-o peșteră ca într-o temniță și ajutorul pustiului și somnul îl ajuta, el n-a vrut să se răzbune. Dar ce zicea? “Nu voi pune mâna mea pe cel miruit al Domnului”. Atâta ești de blând și neșitor de mânie o, dreptule Davide? Că nu odată sau de două ori a aruncat sulita în David pentru binele ce-i făcuse acelui lipsit de minte și nebun? Că nu odată sau de două ori a aruncat sulita asupra lui David ca să-l ucidă și a dat în zid, cum nu le va părea tuturor aceasta?

Pentru dragoste suferea sărăcia în loc de bogăție și în loc de moșia lui pustiul.

David atât a fost de înțelept încât a întrecut și legea cea veche și cea nouă.

Suntem datori să nu facem rău pentru rău, ci încă să facem și bine vrăjmașilor noștri că zice Iisus Hristos: “rugați-vă pentru cei ce vă supără pe voi și faceți binele aceluia ce nu vă iubesc”, deci ce iertare vom avea noi care suntem mai pe urmă decât Hristos, neajungând noi la măsura sfinților vechi care au fost mai înainte de Hristos? Că zice Iisus Hristos: “De nu va prisosi dreptatea voastră mai mult decât a cărturarilor și a fariseilor, nu veți intra în împărăția cerurilor”. Pentru că ascultă ce zice Petru către Hristos: “De câte ori să-mi greșescă fratele meu și să-l iert? Oare ajunge de șapte ori? și părându-i că va avea cinste mare pentru aceasta, Iisus Hristos i-a zis: “Nu-ți zic ție de șapte ori, ci până de șaptezeci de ori câte șapte”, care se face numărul 490 să ierți pe el ce ți-a greșit. Adică aceasta arată să iertăm totdeauna pe cei ce ne greșesc, că nu se bucură de altceva ca și când nu

răsplătește cineva rău pentru rău, și vrea să zică cineva, eu sunt om sărac și nu pot să fac rău celui ce mi-a făcut strâmbătate, dar eu zic cum te mâinii pe dânsul când îl ocărăști, când îl grăiești de rău, pururea către toți, nu este aceasta răsplătire?

Sau când îi zici să dea seamă lui Dumnezeu pentru că acestea toate sunt la voia noastră. Pentru aceea cel ce nu face acestea ia plata de la Dumnezeu. Adesea este în voia lui să facă rău și n-a făcut. Pentru aceea când vezi că-ți cade vrăjmașul în mâinile tale nu crede că este vremea muncii lui, ci este vremea mântuirii lui, pentru că atunci să-ți fie mai milă de vrăjmașul tău când poți să-i faci mai rău și nu-i faci.

Deci de vom face așa vrăjmașilor noștri și-i vom ierta de greșelile lor, care lucru este mai mare decât toate bunătățile, ne vom învrednici de vom dobândi binele cel viitor și veșnic întru Iisus Hristos Domnul nostru a Căruia este slava și puterea împreună cu Părintele și cu Duhul Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(Sf. Ioan Gură de Aur, Mărgăritare)